

32001L0042

L 197/30

EUROOPA ÜHENDUSTE TEATAJA

21.7.2001

**EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV 2001/42/EÜ,
27. juuni 2001,
teatavate kavade ja programmide keskkonnamõju hindamise kohta**

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artikli 175 lõiget 1,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut, ⁽¹⁾

võttes arvesse majandus- ja sotsiaalkomitee arvamust, ⁽²⁾

võttes arvesse regioonide komitee arvamust, ⁽³⁾

toimides asutamislepingu artiklis 251 ettenähtud menetluse kohaselt ⁽⁴⁾ vastavalt lepituskomisjonis 21. märtsil 2001 heakskiidetud ühistekstile

ning arvestades järgmist:

(1) Asutamislepingu artiklis 174 on sätestatud, et ühenduse keskkonnapoliitika peaks muu hulgas kaasa aitama keskkonna säilitamisele, kaitsele ja kvaliteedi parandamisele, inimeste tervise kaitsele ning loodusressurside kaalutletud ja mõistlikule kasutamisele ning et see peab rajanema ettevaatusprintsibil. Asutamislepingu artiklis 6 on sätestatud, et ühenduse poliitika ja tegevuse määratlemise peab integreerima keskkonnakaitse nõuded, eelkõige säästva arengu edendamiseks.

(2) Viiendas keskkonnavalas tegevusprogrammis "Säästvuse suunas — Euroopa Ühenduse poliitika- ja tegevusprogramm keskkonna ja säästva arengu suhtes", ⁽⁵⁾ mida on läbivaatamisel täiendatud nõukogu otsusega nr 2179/98/EÜ, ⁽⁶⁾ kinnitatakse kavade ja programmide tõenäolise keskkonnamõju hindamise tähtsust.

⁽¹⁾ EÜT C 129, 25.4.1997, lk 14 ja EÜT C 83, 25.3.1999, lk 13.

⁽²⁾ EÜT C 287, 22.9.1997, lk 101.

⁽³⁾ EÜT C 64, 27.2.1998, lk 63 ja EÜT C 374, 23.12.1999, lk 9.

⁽⁴⁾ Euroopa Parlamendi 20. oktoobri 1998. aasta arvamus (EÜT C 341, 9.11.1998, lk 18), kinnitatud 16. septembril 1999 (EÜT C 54, 25.2.2000, lk 76), nõukogu 30. märtsi 2000. aasta ühine seisukoht (EÜT C 137, 16.5.2000, lk 11) ja Euroopa Parlamendi 6. septembri 2000. aasta otsus (EÜT C 135, 7.5.2001, lk 155). Euroopa Parlamendi 31. mai 2001. aasta otsus ja nõukogu 5. juuni 2001. aasta otsus.

⁽⁵⁾ EÜT C 138, 17.5.1993, lk 5.

⁽⁶⁾ EÜT L 275, 10.10.1998, lk 1.

(3) Bioloogilise mitmekesisuse konventsioonis nõutakse, et osalisriigid integreeriksid asjaomastesse sektoriviisilistesse või -vahelistesse kavadesse ja programmidesse bioloogilise mitmekesisuse kaitse ja säästva kasutamise nii palju kui võimalik ja kohane.

(4) Keskkonnamõju hindamine on tähtis vahend keskkonkaalutluste integreerimisel teatavate kavade ja programmide koostamise ja vastuvõtmise, mis tõenäoliselt mõjutavad oluliselt keskkonda liikmesriikides, sest see tagab kavade ja programmide rakendamisega kaasneva mõju arvessevõtmise nende koostamise ajal ja enne vastuvõtmist.

(5) Keskkonnamõju hindamiskorra vastuvõtmine kavade ja programmide koostamise tasandil peaks andma ettevõtjatele tegutsemiseks järjepidevama raamistiku, kaasates otsuste tegemisse asjakohase keskkonnateabe. Laiema teguritingi kaasamine otsuste tegemisse peaks aitama kaasa säästlikumate ja tõhusamate lahenduste leidmisele.

(6) Liikmesriikides toimivad erinevad keskkonnamõju hindamise süsteemid peaksid sisaldama ühiseid menetlusnõudeid, mis on vajalikud keskkonnakaitse kõrge taseme saavutamiseks.

(7) ÜRO Euroopa Majanduskomisjoni 25. veebruari 1991. aasta piiriülese keskkonnamõju hindamise konventsioonis, mida kohaldatakse nii liikmes- kui ka muude riikide suhtes, soovivatatakse konventsiooni osalisriikidel kohaldada konventsiooni põhimõtteid ka kavade ja programmide suhtes; konventsiooni osalisriikide teisel kohtumisel Sofias 26. ja 27. veebruaril 2001 otsustati koostada juriidiliselt siduv protokoll keskkonnamõju strateegilise hindamise kohta, mis täiendaks olemasolevaid keskkonnamõju hindamise sätteid piiriüleses kontekstis, eesmärgiga see võimaluse korral vastu võtta konventsiooni osalisriikide erakorralisel kohtumisel peetaval "Environment for Europe" viiendal ministrite konverentsil, mis kavatakse korraldada Ukrainas Kiievis 2003. aasta mais. Ühenduses toimivad süsteemid, mis tegelevad kavade ja programmide keskkonnamõju hindamisega, peaksid tagama piisava piiriülese konsulteerimise, kui ühes liikmesriigis koostatud kava või programmi rakendamisel on tõenäoliselt oluline mõju teise liikmesriigi keskkonnale. Teave kavade ja programmide kohta, millel on oluline keskkonnamõju teistes riikides, tuleks edastada vastastikuselt ja võrdsel alusel liikmesriikide ja nende teiste riikide vahelises kohases õigusraamistikus.

- (8) Seetõttu tuleb ühenduse tasandil sätestada keskkonnamõju hindamise minimaalne raamistik, mis hõlmaks keskkonnamõju hindamise süsteemi põhiprintsiipe ja jätkaks üksikasad liikmesriikide otsustada, võttes arvesse subsidiaarsuspõhimõtet. Ühenduse tasandil võetud meetmed ei tohiks minna kaugemale, kui on vajalik asutamislepingu eesmärkide saavutamiseks.
- (9) Käesolev direktiiv on laadilt menetluslik ning selle nõuded tuleks integreerida liikmesriikide senistesse menetlustesse või inkorporeerida ainuomaselt selleks loodud menetlusesse. Mitmekordse hindamise vältimiseks peaksid liikmesriigid vajaduse korral arvestama, et hindamisi korraldatakse kavade ja programmide hierarhia erinevatel tasanditel.
- (10) Kõigil kavadel ja programmidel, mis koostatakse mitme sektori tarvis ja millega luuakse raamistik tulevase nõusoleku saamiseks projektidele, mis on loetletud nõukogu 27. juuni 1985. aasta direktiivi 85/337/EMÜ (teatavate avaliku ja erasektori projektide keskkonnamõju hindamise kohta) ⁽¹⁾ I ja II lisas, ning kõigil kindlaksmääratud kavadel ja programmidel, mille puhul nõukogu 21. mai 1992. aasta direktiivi 92/43/EMÜ (looduslike elupaikade ning loodusliku loomastiku ja taimestiku kaitse kohta) ⁽²⁾ alusel tuleb korraldada hindamine, on tõenäoliselt oluline keskkonnamõju ning nende suhtes tuleks üldiselt kohaldada süstemaatilist keskkonnamõju hindamist. Kui nendes määratakse väikese piirkonna kasutamine kohalikul tasandil või kui on tegemist eespool nimetatud kavade või programmide väiksemate muudatustega, tuleb neid hinnata ainult siis, kui liikmesriigid otsustavad, et neil on oluline keskkonnamõju.
- (11) Muudel kavadel ja programmidel, millega luuakse raamistik tulevase nõusoleku saamiseks projektidele, ei pruugi alati olla oluline keskkonnamõju ja neid tuleks hinnata ainult siis, kui liikmesriigid otsustavad, et neil tõenäoliselt on selline mõju.
- (12) Kui liikmesriigid neid otsuseid teevad, peaksid nad võtma arvesse käesolevas direktiivis sätestatud asjakohaseid kriteeriume.
- (13) Mõni kava või programm ei kuulu oma iseärasuste tõttu käesoleva direktiivi kohaldamisalasse.
- (14) Kui käesoleva direktiiviga nõutakse hindamist, tuleks koostada keskkonnamõju hindamise aruanne, mis sisaldab käesolevas direktiivis sätestatud asjakohast teavet ning milles piiritletakse, kirjeldatakse ja hinnatakse kava või programmi rakendamise kaasnivat tõenäolist olulist keskkonnamõju ning esitatakse mõistlikud alternatiivid, mille puhul võetakse arvesse kava või programmi eesmäärke ja geograafilist rakendusala; liikmesriigid peaksid teatama komisjonile kõigist meetmetest, mida nad võtavad keskkonnamõju hindamise aruannete kvaliteedi suhtes.
- (15) Läbipaistvamate otsuste tegemiseks ning hindamiseks esitatud teabe täielikkuse ja usaldusväärsuse tagamiseks on vaja sätestada, et kavade ja programmide hindamise käigus konsulteeritakse asjaomaste keskkonnaalaste tööülesannetega asutustega ja avalikkusega ning et kehtestatakse kohane ajakava, mis jätab konsulteerimiseks ja arvamuste avaldamiseks piisavalt aega.
- (16) Kui ühes liikmesriigis koostatud kava või programmi rakendamisel on tõenäoliselt oluline keskkonnamõju teistes liikmesriikides, tuleks sätestada, et asjaomased liikmesriigid peaksid konsultatsioone ja et teavitataks asjaomaseid asutusi ja avalikkust ning neil võimaldataks avaldada arvamusi.
- (17) Kava või programmi koostamise ajal ja enne selle vastuvõtmist või menetluse andmist tuleks arvesse võtta keskkonnamõju hindamise aruannet, asjaomaste asutuste ja avalikkuse arvamusi ning mis tahes piiritleste konsultatsioonide tulemusi.
- (18) Liikmesriigid peaksid tagama, et kava või programmi vastuvõtmisel teavitatakse sellest asjaomaseid asutusi ja avalikkust ning neile võimaldatakse juurdepääs asjakohasele teabele.
- (19) Kui keskkonnamõju hindamise kohustus tuleneb üheaegselt käesolevast direktiivist ja ühenduse muudest õigusaktidest, näiteks nõukogu 2. aprilli 1979. aasta direktiiv 79/409/EMÜ loodusliku linnustiku kaitse kohta, ⁽³⁾ direktiiv 92/43/EMÜ või Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2000. aasta direktiiv 2000/60/EÜ, millega kehtestatakse ühenduse veepoliitika alane tegevusraamistik, ⁽⁴⁾ võivad liikmesriigid mitmekordse hindamise vältimiseks ühenduse asjaomaste õigusaktide nõuete täitmiseks sätestada kooskõlastatud või ühise menetluse.
- (20) Komisjon peaks koostama esimese aruande käesoleva direktiivi kohaldamise ja tõhususe kohta viie aasta möödumisel selle jõustumisest ning seejärel iga seitsme aasta järel. Keskkonnakaitse nõuete edasiseks integreerimiseks ja omandatud kogemusi arvestades tuleks koos esimese aruandega, kui see on asjakohane, esitada käesoleva direktiivi muutmissetepanekud, eelkõige seoses võimalusega laiendada selle rakendusala muudele valdkondadele/sectoritele ning muudele kava- ja programmi liikidele.

⁽¹⁾ EÜT L 175, 5.7.1985, lk 40. Direktiivi on muudetud direktiiviga 97/11/EÜ (EÜT L 73, 14.3.1997, lk 5).

⁽²⁾ EÜT L 206, 22.7.1992, lk 7. Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 97/62/EÜ (EÜT L 305, 8.11.1997, lk 42).

⁽³⁾ EÜT L 103, 25.4.1979, lk 1. Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 97/49/EÜ (EÜT L 223, 13.8.1997, lk 9).

⁽⁴⁾ EÜT L 327, 22.12.2000, lk 1.

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

Eesmärgid

Käesoleva direktiivi eesmärk on tagada keskkonnakaitse kõrge tase ja aidata kaasa keskkonkaalutluste integreerimisele kavade ja programmide koostamisse ja vastuvõtmisse, eesmärgiga edendada säästvat arengut, tagades vastavalt käesolevale direktiivile teatavate tõenäoliselt olulise keskkonnamõjuga kavade ja programmide keskkonnamõju hindamise.

Artikkel 2

Mõisted

Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

- a) *kavad ja programmid* — kavad ja programmid, kaasa arvatud need, mida kaasrahastab Euroopa Ühendus, ja nende mis tahes muudatused:
- mille koostab ja/või võtab vastu riigi, piirkondliku või kohaliku tasandi asutus või mille koostab asutus vastuvõtmiseks parlamendi või valitsuse õigusloomemenetluse kaudu, ja
  - mida nõutakse siseriiklike õigusnormidega;
- b) *keskkonnamõju hindamine* — keskkonnaaruande koostamine, konsultatsioonide pidamine, otsuste tegemisel keskkonnanaruande ja konsultatsioonide tulemustega arvestamine ning otsusest teavitamine vastavalt artiklitele 4–9;
- c) *keskkonnamõju hindamise aruanne* — kava või programmi dokumentatsiooni osa, mis sisaldab artiklis 5 ja I lisas nõutud teavet;
- d) *avalikkus* — üks või mitu füüsilist või juriidilist isikut ja vastavalt siseriiklikele õigusaktidele või tavadele nende ühendused, organisatsioonid või rühmad.

Artikkel 3

Reguleerimisala

1. Vastavalt artiklitele 4–9 korraldatakse lõigetes 2–4 osutatud tõenäoliselt olulise keskkonnamõjuga kavade ja programmide keskkonnamõju hindamine.

2. Kui lõikest 3 ei tulene teisiti, hinnatakse kõigi nende kavade ja programmide keskkonnamõju,

- a) mis on koostatud põllumajanduse, metsanduse, kalanduse, energeetika, tööstuse, veanduse, jäätmehoolduse, veemajanduse, telekommunikatsiooni, turismi, asulaplaneerimise või

maakasutuse valdkonnas ja millega luuakse raamistik tulevase nõusoleku saamiseks projektidele, mis on loetletud direktiivi 85/337/EMÜ I ja II lisas; või

- b) mille suhtes on peetud vajalikuks korraldada hindamine direktiivi 92/43/EMÜ artikli 6 või 7 alusel seoses tõenäolise mõjuga asukohas.

3. Lõikes 2 osutatud kavasad ja programme, milles määratakse väikese piirkonna kasutamine kohalikul tasandil, ning lõikes 2 osutatud kavade ja programmide väiksemaid muudatusi tuleb hinnata ainult siis, kui liikmesriigid otsustavad, et neil on tõenäoliselt oluline keskkonnamõju.

4. Liikmesriigid otsustavad, kas lõikes 2 osutamata kavadel ja programmidel, mis loovad raamistiku tulevase nõusoleku saamiseks projektidele, on tõenäoliselt oluline keskkonnamõju.

5. Liikmesriigid otsustavad, kas lõigetes 3 ja 4 osutatud kavadel ja programmidel on tõenäoliselt oluline keskkonnamõju, üksikjuhtumite uurimise või kava- ja programmi liikide kindlaksmääramise või mõlema lähenemisviisi ühitamise teel. Otsustamisel võtavad liikmesriigid alati arvesse II lisas sätestatud asjakohaseid kriteeriume, et tagada tõenäoliselt olulise keskkonnamõjuga kavade ja programmide kuulumine käesoleva direktiivi reguleerimisalasse.

6. Üksikjuhtumite uurimisel ning kava- ja programmi liikide kindlaksmääramisel vastavalt lõikele 5 konsulteeritakse artikli 6 lõikes 3 osutatud asutustega.

7. Liikmesriigid tagavad, et lõike 5 alusel tehtud otsused ja artiklite 4–9 alusel keskkonnamõju hindamise mittenõudmise põhjendused tehakse avalikkusele kättesaadavaks.

8. Käesolevat direktiivi ei kohaldata järgmiste kavade ja programmide suhtes:

— kavad ja programmid, mille ainus eesmärk on seotud riigi julgeoleku või tsiviilkaitsega,

— finants- või eelarvekavad ja -programmid.

9. Käesolevat direktiivi ei kohaldata kavade ja programmide suhtes, mida kaasrahastatakse nõukogu määruste (EÜ) nr 1260/1999⁽¹⁾ ja (EÜ) nr 1257/1999⁽²⁾ programmide kehtivusaegal.⁽³⁾

⁽¹⁾ Nõukogu määruse (EÜ) nr 1260/1999 programmide kehtivusaeg on 2000–2006 ja nõukogu määruse (EÜ) nr 1257/1999 programmide kehtivusaeg on 2000–2006 ja 2000–2007.

⁽²⁾ Nõukogu 21. juuni 1999. aasta määrus (EÜ) nr 1260/1999, millega nähakse ette üldsätted struktuurifondide kohta (EÜT L 161, 26.6.1999. lk 1).

⁽³⁾ Nõukogu 17. mai 1999. aasta määrus (EÜ) nr 1257/1999 Euroopa Põllumajanduse Arendus- ja Tagatisfondi (EAGGF) toetuse kohta maaelu arendamiseks ning teatavate määruste muutmise ja kehtetuks tunnistamise kohta (EÜT L 160, 26.6.1999, lk 80).

Artikkel 4

Üldkohustused

1. Artiklis 3 osutatud keskkonnamõju hindamine korraldatakse kava või programmi koostamise ajal ja enne selle vastuvõtmist või menetlusse andmist.
2. Käesoleva direktiivi nõuded tuleks integreerida kas liikmesriikide kavade ja programmide vastuvõtmise senistesse menetlustesse või inkorporeerida käesoleva direktiivi täitmiseks kehtestatud menetlustesse.
3. Kui kavad või programmid moodustavad osa kavade või programmide hierarhiast, peavad liikmesriigid mitmekordse hindamise vältimiseks arvestama sellega, et vastavalt käesolevale direktiivile korraldatakse hindamisi hierarhia eri tasanditel. Liikmesriigid kohaldavad artikli 5 lõikeid 2 ja 3 selleks, et muu hulgas vältida mitmekordset hindamist.

Artikkel 5

Keskkonnamõju hindamise aruanne

1. Kui artikli 3 lõike 1 alusel nõutakse keskkonnamõju hindamist, koostatakse keskkonnamõju hindamise aruanne, milles piiritletakse, kirjeldatakse ja hinnatakse kava või programmi rakendamise kaasnemat tõenäolist olulist keskkonnamõju ning esitatakse mõistlikud alternatiivid, mille puhul võetakse arvesse kava või programmi eesmärgid ja geograafilist reguleerimisala. Sel otstarbel antav teave on osutatud I lisas.
2. Lõike 1 alusel koostatud keskkonnamõju hindamise aruanne sisaldab põhjendatult nõutavat teavet, võttes arvesse olemasolevaid teadmisi ja hindamismeetodeid, kava või programmi sisu ja üksikasjalikkust, otsuse tegemise etappi ja mil määral saab mitmekordse hindamise vältimiseks teatavaid küsimusi täpsemalt hinnata otsustamise erinevatel tasanditel.
3. I lisas osutatud teabe andmisel võib kasutada kavade ja programmide keskkonnamõju kohta asjakohast teavet, mida on saadud otsuse tegemise teistelt tasanditelt või ühenduse muude õigusaktide kaudu.
4. Keskkonnamõju hindamise aruandes sisalduva teabe ulatuse ja üksikasjalikkuse üle otsustamisel konsulteeritakse artikli 6 lõikes 3 osutatud asutustega.

Artikkel 6

Konsultatsioonid

1. Kava või programmi eelnõu ja vastavalt artiklile 5 koostatud keskkonnamõju hindamise aruanne tehakse kättesaadavaks käesoleva artikli lõikes 3 osutatud asutustele ja avalikkusele.

2. Lõikes 3 osutatud asutustele ja lõikes 4 osutatud avalikkusele antakse varakult tõhus võimalus avaldada kohase aja jooksul oma arvamus kava või programmi eelnõu ja sellele lisatud keskkonnamõju kohta enne kava või programmi vastuvõtmist või menetlusse andmist.

3. Liikmesriigid määravad asutused, kellega tuleb konsulteerida ja keda nende ainuomaste keskkonnamõju tööülesannete tõttu kavade või programmide rakendamisega kaasnev keskkonnamõju tõenäoliselt puudutab.

4. Liikmesriigid määravad kindlaks avalikkuse lõike 2 tähenduses, sealhulgas avalikkuse, keda käesoleva direktiivi alusel tehtavad otsused mõjutavad või tõenäoliselt mõjutavad või kellel on huvi nende otsuste vastu, kaasa arvatud asjakohased valitsusvälised organisatsioonid, näiteks keskkonnakaitset edendavad ja muud asjaomased organisatsioonid.

5. Liikmesriigid määravad avalikkuse ja asutuste teavitamise ning nendega konsulteerimise üksikasjaliku korra.

Artikkel 7

Piiriüleused konsultatsioonid

1. Kui liikmesriik leiab, et tema territooriumi osas koostatud kava või programmi rakendamisega kaasneb tõenäoliselt oluline mõju teise liikmesriigi keskkonnale või kui tõenäoliselt oluliselt mõjutatav liikmesriik seda nõuab, saadab liikmesriik, kelle territooriumi osas kava või programmi koostatakse, enne kava või programmi vastuvõtmist või menetlusse andmist selle eelnõu ja asjakohased keskkonnamõju hindamise aruanded teisele liikmesriigile.

2. Kui liikmesriigile saadetakse lõike 1 alusel kava või programmi eelnõu ja asjakohased keskkonnamõju hindamise aruanded, annab ta teisele liikmesriigile teada, kas ta soovib hakata pidama konsultatsioone enne kava või programmi vastuvõtmist või menetlusse andmist, ja kui ta seda soovib, hakkavad kõnealused liikmesriigid pidama konsultatsioone kava või programmi rakendamise kaasnemat tõenäolise piiriülese keskkonnamõju ja selle mõju vähendamiseks või vältimiseks kavandatavate meetmete üle.

Kui neid konsultatsioone peetakse, lepivad asjaomased liikmesriigid kokku üksikasjalikus korras, kuidas tagada, et tõenäoliselt oluliselt mõjutatava liikmesriigi artikli 6 lõikes 3 osutatud asutusi ja artikli 6 lõikes 4 osutatud avalikkust teavitatakse ja et neile antakse võimalus mõistliku aja jooksul oma arvamus esitada.

3. Kui liikmesriigid peavad käesoleva artikli alusel hakkama pidama konsultatsioone, lepivad nad konsultatsioonide alguses kokku konsultatsioonide pidamise mõistliku ajakava.

*Artikkel 8***Otsustamine**

Kava või programmi koostamise ajal ja enne selle vastuvõtmist või menetluse andmist tuleks võtta arvesse artikli 5 kohaselt koostatud keskkonnamõju hindamise aruannet, artikli 6 kohaselt avaldatud arvamusi ja artikli 7 kohaselt peetud mis tahes piiriüleste konsultatsioonide tulemusi.

*Artikkel 9***Otsusest teavitamine**

1. Liikmesriigid tagavad, et kava või programmi vastuvõtmisel teavitatakse sellest artikli 6 lõikes 3 osutatud asutusi, avalikkust ja kõiki liikmesriike, kellele on peetud konsultatsioone artikli 7 alusel, ning teavitatuile tehakse kättesaadavaks järgmine:

- a) vastuvõetud kava või programm;
- b) kokkuvõttev avaldus selle kohta, kuidas on keskkonnakaalutlused integreeritud kavasse või programmi ning kuidas on vastavalt artiklile 8 võetud arvesse artikli 5 kohaselt koostatud keskkonnamõju hindamise aruannet, artikli 6 kohaselt väljendatud arvamusi ja artikli 7 kohaselt peetud konsultatsioonide tulemusi ning põhjendus, miks teiste mõistlike alternatiivide hulgast valiti vastuvõetud kava või plaan, ja
- c) milliseid meetmeid otsustati võtta seoses järelevalvega vastavalt artiklile 10.

2. Liikmesriigid määravad kindlaks lõikes 1 osutatud teavet puudutava üksikasjaliku korra.

*Artikkel 10***Järelevalve**

1. Selleks et muu hulgas varakult kindlaks määrata ettenägematu kahjulik mõju ning võtta kohaseid heastavaid meetmeid, korraldavad liikmesriigid järelevalve kavade või programmide rakendamisega kaasneva olulise keskkonnamõju üle.

2. Mitmekordse järelevalve vältimiseks võib vajaduse korral kasutada lõike 1 täitmiseks olemasolevat järelevalvekorda.

*Artikkel 11***Seosed ühenduse muude õigusaktidega**

1. Käesoleva direktiivi alusel korraldatav keskkonnahindamine ei piira direktiivist 85/337/EMÜ tulenevate mis tahes nõuete ega mis tahes muude ühenduse õigusest tulenevate nõuete kohaldamist.

2. Nende kavade ja programmide puhul, mille keskkonnamõju hindamise kohustus tuleneb üheaegselt käesolevast direktiivist ja ühenduse muudest õigusaktidest, võivad liikmesriigid sätestada kooskõlastatud või ühise menetluse, mis vastab ühenduse asjaomaste õigusaktide nõuetele, et muu hulgas vältida mitmekordset hindamist.

3. Euroopa Ühenduse kaerahastatavate kavade ja programmide keskkonnamõju hindamine vastavalt käesolevale direktiivile korraldatakse kooskõlas ühenduse asjaomaste õigusaktide erisätetega.

*Artikkel 12***Teavitamine, aruandmine ja läbivaatamine**

1. Liikmesriigid ja komisjon vahetavad teavet käesoleva artikli kohaldamisest omandatud kogemuste kohta.

2. Liikmesriigid tagavad, et keskkonnaaruanded oleksid piisavalt hea kvaliteediga käesoleva direktiivi nõuete täitmiseks ning edastavad komisjonile kõik meetmed, mida nad võtavad aruannete kvaliteedi suhtes.

3. Komisjon esitab Euroopa Parlamendile ja nõukogule käesoleva direktiivi kohaldamise ja tõhususe kohta esimese aruande enne 21. juulit 2006.

Silmas pidades keskkonnakaitsenõuete edasist integreerimist kooskõlas asutamislepingu artikliga 6 ja arvesse võttes käesoleva direktiivi rakendamisel liikmesriikides omandatud kogemusi, lisatakse aruandele vajaduse korral käesoleva direktiivi muutmise ettepanekud. Eelkõige kaalub komisjon võimalust laiendada käesoleva direktiivi rakendusala muudele valdkondadele/sectoritele ja muudele kava- ja programmiiliikidele.

Igal seitsmendal aastal koostatakse uus hindamisaruanne.

4. Komisjon annab aru seoste kohta käesoleva direktiivi ning määruste (EÜ) nr 1260/1999 ja (EÜ) nr 1257/1999 vahel aegsasti enne nendes määrustes sätestatud programmide kehtivusaja lõppemist, et tagada käesolevale direktiivile ja ühenduse edaspidiste määruste ühtne lähenemisviis.

*Artikkel 13***Direktiivi rakendamine**

1. Liikmesriigid jõustavad käesoleva direktiivi täitmiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid enne 21. juulit 2004. Nad teatavad sellest viivitamata komisjonile.

2. Kui liikmesriigid need normid vastu võtavad, lisavad nad nendesse normidesse või nende normide ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

3. Artikli 4 lõikes 1 osutatud kohustust kohaldatakse kavade ja programmide suhtes, mille esimene ametlik ettevalmistav akt valmib pärast lõikes 1 osutatud kuupäeva. Kavade ja programmide suhtes, mille esimene ametlik ettevalmistav akt valmib enne seda kuupäeva ning mis võetakse vastu või esitatakse menetlusse rohkem kui 24 kuud pärast seda, kohaldatakse artikli 4 lõikes 1 osutatud kohustust, kui liikmesriigid ei otsusta igal üksikjuhtumil, et see ei ole teostatav ja teavitavad oma otsusest avalikkust.

4. Lisaks lõikes 1 osutatud meetmetele edastavad liikmesriigid enne 21. juulit 2004 komisjonile eraldi teatise kava- ja programmi liikide kohta, mille suhtes vastavalt artiklile 3 tuleks kohaldada keskkonnamõju hindamist käesoleva direktiivi alusel. Komisjon teeb selle teabe teistele liikmesriikidele kättesaadavaks. Seda teavet ajakohastatakse regulaarselt.

Artikkel 14

Jõustumine

Direktiiv jõustub Euroopa Ühenduste Teatajas avaldamise päeval.

Artikkel 15

Adressaadid

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Luxembourg, 27. juuni 2001

Euroopa Parlamendi nimel

president

N. FONTAINE

Nõukogu nimel

eesistuja

B. ROSENGREN

I LISA

Artikli 5 lõikes 1 osutatud teave

Kui artikli 5 lõiked 2 ja 3 ei näe ette teisiti, on artikli 5 lõike 1 kohaselt esitatav teave järgmine:

- a) kava või programmi sisu ja peamiste eesmärkide lühiiseloostus ning seosed muude asjakohaste kavade ja programmidega;
- b) keskkonna praeguse olukorra asjakohased aspektid ja tõenäoline areng, kui kava või programmi ei rakendata;
- c) keskkonna erijooned piirkondades, mida tõenäoliselt mõjutatakse oluliselt;
- d) kava või programmi seisukohalt asjakohased olemasolevad keskkonnaprobleemid, eelkõige need, mis on seotud keskkonnavalaselt eriti tähtsate piirkondadega, näiteks direktiivide 79/409/EMÜ ja 92/43/EMÜ kohaselt nimetatud piirkondadega;
- e) rahvusvahelise, ühenduse või liikmesriigi tasandi keskkonnakaitse eesmärgid, mis puudutavad kava või programmi, ja kuidas neid eesmärgi või muid keskkonnakaalutlusi on võetud selle koostamisel arvesse;
- f) tõenäoliselt oluline keskkonnamõju, ⁽¹⁾ sealhulgas sellistes küsimustes nagu bioloogiline mitmekesisus, elanikkond, inimeste tervis, loomastik, taimestik, vesi, õhk, kliimatilised tegurid, materiaalsed väärtused, kultuuripärand koos arhitektuurilise ja arheoloogilise pärandiga, maastik ning eespool nimetatud tegurite omavahelised suhted;
- g) kava või programmi rakendamisega kaasneva mis tahes olulise kahjuliku keskkonnamõju vältimiseks, vähendamiseks ja võimalikult suureks korvamiseks kavandatud meetmed;
- h) alternatiivide hulgast valiku tegemise põhjuste lühiiseloostus ja kirjeldus, kuidas hindamine korraldati ning millised raskused (näiteks tehnilised puudujäägid või oskusteabe nappus) nõutava teabe kogumisel ilmsid;
- i) vastavalt artiklile 10 kavandatavate järelevalvemeetmete kirjeldus;
- j) eelmiste punktide all esitatud teabe mittetehniline kokkuvõte.

⁽¹⁾ See mõju peaks hõlmama sekundaarseid, kumulatiivseid, sünergilisi, lühiajalisi, keskmise pikkusega ja pikaajalisi püsivaid ja ajutisi, positiivseid ja negatiivseid mõjusid.

II LISA

Artikli 3 lõikes 5 osutatud mõju tõenäolise olulisuse määramise kriteeriumid

1. Kavade ja programmide erijooned, võttes arvesse eelkõige järgmist:
    - mil määral loob kava või programm projektide või muude tegevuste raamistiku kas seoses asukoha, olemuse, suuruse ja toimimistingimustega või siis vahendite eraldamisega,
    - mil määral mõjutab kava või programm teisi kavasid või programme, sealhulgas neid, mis kuuluvad kavade või programmide hierarhiasse,
    - kava või programmi asjakohasus seoses keskkonnakaalutluste integreerimisega, eelkõige säästva arengu edendamiseks,
    - kava või programmiga seotud keskkonnaprobleemid,
    - kava või programmi tähtsus ühenduse keskkonnaõigusaktide rakendamisel (näiteks jäätmehoolduse või veekaitsega seotud kavad ja programmid).
  2. Mõju ja tõenäoliselt mõjutatava piirkonna erijooned, võttes arvesse eelkõige järgmist:
    - mõju tõenäosus, kestus, sagedus ja pöördumus,
    - mõju kumulatiivne olemus,
    - mõju piiriülene olemus,
    - oht inimeste tervisele või keskkonnale (näiteks õnnetuste tõttu),
    - mõju suurus ja ruumiline ulatus (geograafiline piirkond ja tõenäoliselt mõjutatava elanikkonna suurus),
    - tõenäoliselt mõjutatava piirkonna väärtus ja haavatavus seoses:
      - looduslike erijoonte või kultuuripärandiga,
      - keskkonna kvaliteedistandardite või piirväärtuste ületamisega,
      - intensiivse maakasutusega,
    - mõju piirkonnas või maastikul, millel on tunnustatud riikliku, ühenduse või rahvusvahelise kaitse staatus.
-